

WYTYCZNE DLA AUTORÓW

I. Wymagania wstępne

1. Przekazywany do Wydawnictwa tekst powinien uwzględniać niniejsze wytyczne dla autorów i być zapisany w programie Word (z rozszerzeniem doc lub docx).
 2. Na żądanie recenzentów Autor zobowiązany jest niezwłocznie dostarczyć wydruk/i pracy do siedziby wydawnictwa (w formacie A4, jednostronny, strony ponumerowane – numeracja ciągła), zgodny z wersją elektroniczną, zawierający zaktualizowany spis treści oraz indeks lub indeksy (jeśli książka ma je zawierać – zob. poniżej cz. III, pkt 12).
 3. Równocześnie należy przekazać do sekretarza Wydawnictwa:
 - a) listę czterech proponowanych recenzentów,
 - b) tłumaczenie tytułu publikacji na język angielski bądź francuski,
 - c) notkę na ostatnią stronę okładki (w postaci elektronicznej), ewentualnie zdjęcie autora,
 - d) również w postaci elektronicznej notkę do katalogu wydawniczego (na stronę internetową Wydawnictwa),
 - e) słowa kluczowe: od 3 do 5 w przypadku monografii, od 5 do 10 w przypadku prac zbiorowych.
-

II. Podstawowe zasady sporządzania i opracowania maszynopisu elektronicznego

1. Ustawienia strony: standardowe programu Word – marginesy górny, dolny, prawy i lewy 2,5 cm.
2. Tekst główny: czcionka Times New Roman 12 pkt., interlinia 1,5, wyrównanie obustronne (tj. wyjustowane).

3. Śródtytuły: podstawowy rozmiar czcionki 12 pkt., pogrubiona, wyrównanie do lewej. Dla śródtytułów w przypadku wielu rzędów – odpowiednio coraz mniejszy stopień czcionki dla kolejnego rzędu (jeśli nie została użyta numeracja wielorzędowa).
4. W tytułach i śródtytułach nie stosuje się w przekazywanym do Wydawnictwa pliku i wydruku WERSALIKÓW i KAPITALIKÓW, dla uniknięcia powstania błędów w żywej paginie w ostatecznym składzie książki.
5. Należy zwracać uwagę na logiczną poprawność wewnętrznego podziału tekstu, na zachowanie właściwej hierarchii podtytułów w ich układzie wielorzędowym. W przypadku pracy zbiorowej podtytuły tego samego rzędu redaktor naukowy przekazujący tekst do Wydawnictwa powinien oznaczyć jednakowo we wszystkich artykułach.
6. Akapity należy rozpoczynać wcięciem ustawionym jednakowo dla całego dokumentu (za pomocą linijki górnej bądź korzystając z funkcji: „Akapit” → „Wcięcie”; w polu „Specjalne” należy wybrać „Pierwszy wiersz”). Nie należy używać do tego celu spacji.
7. Odstęp między wyrazami – zawsze 1 spacja. Kontrolę ułatwia uaktywnienie funkcji „Pokaż wszystko”. Włącza się ją bądź z klawiatury, naciskając jednocześnie trzy klawisze: Ctrl Shift *, bądź klikając w ikonkę z symbolem „¶” na pasku zadań.
8. Nie stosuje się spacji w celu ustawiania wyrazów lub danych w kolumny. Do tego celu służą tabulatory lub tabele (z niewidocznymi liniami siatki).
9. Przypisy należy wstawiać automatycznie za pomocą funkcji: „Odwołania” → „Wstaw przypis dolny”, bez dodatkowej spacji – czcionka Times New Roman 10 pkt., interlinia 1,0, wyrównanie obustronne (tj. wyjustowane).
10. Do numeracji przypisów należy stosować w automatycznej frakcji górnej cyfry arabskie. Wyjątkiem od tej reguły jest znak *, którego można użyć w przypadku informacji o autorze artykułu w pracy zbiorowej lub dla odróżnienia przypisów tekstowych (źródłowych) i odautorskich rzeczowych w edycji dokumentów historycznych. Przypisy źródłowe mogą być też oznaczane kolejnymi literami. Automatyczne przypisy tekstowe (źródłowe, odautorskie) uzyskuje się funkcją: „Odwołania” → „Przypisy dolne”. W otwartym oknie dialogowym „Przypis dolny i przypis końcowy” należy zaznaczyć opcję: „Przypis dolny”, a w polu „Znacznik niestandardowy” wpisać * lub odpowiednią literę, którą zostanie oznaczony tworzony przypis źródłowy (odautorski), a następnie wybrać opcję OK. W razie konieczności zastosowania „podwójnego” przypisu źródłowego, obejmującego fragment tekstu (typu: ^axxxxx^a), przypis zamykający należy wstawić zgodnie z powyższym opisem, natomiast przypis otwierający zamarkować odpowiednią literą we frakcji górnej.
11. Numer przypisu w tekście (odsyłacz) powinien się znajdować przed kropką, przecinkiem, średnikiem i dwukropkiem, a za znakiem zapytania i wykrzyknikiem.
12. Treść przypisu traktujemy jak zdanie (zaczynamy wielką literą, kończymy kropką).
13. Przekazywany do Wydawnictwa jeden plik całości tekstu powinien mieć przypisy numerowane od 1 dla każdego rozdziału lub artykułu. Numerację przypisów rozpoczynającą się wielokrotnie od 1 uzyskuje się funkcją: „Układ strony” → „Ustawienia strony” → „Znaki podziału” → „Podziały sekcji” → „Nowa strona”. Cursor musi być ustawiony na końcu tekstu głównego na stronie poprzedzającej tę, na której ma znaleźć się kolejny raz przypis numer 1.

14. Nie stawia się spacji przed następującymi znakami: kropka, przecinek, średnik, dwukropek, nawias zamykający, cudzysłów zamykający, odsyłacz do przypisu, znak procentu, znak stopnia Celsjusza.
15. Nie stawia się spacji po następujących znakach: nawias otwierający, cudzysłów otwierający.
16. W skrótach typu: s. (strona), t. (tom), cz. (część), vol. (wolumin), r. (rok, rocznik), z. (zeszyt), a. (artykuł, w podziale tekstów filozoficznych), d. (dystynkcja), q. (kwestia), arg. (argument), p. (punkt), tr. (traktat), w. (wers), c. (capitulum), k. (karta), l (linia) po kropce zawsze powinna znajdować się spacja.
17. Nie stosuje się ukośników w funkcji nawiasów.
18. W tekstach w języku polskim obowiązuje cudzysłów „drukarski”. W tekstach w innych językach stosuje się cudzysłowy właściwe temu językowi, np. „tekst angielski”, «tekst francuski», „tekst niemiecki“. Należy unikać znaku " (zwykle powstaje on przy wklejaniu skanowanego tekstu). Jeżeli w polskim artykule znajdzie się przypis np. po angielsku (np. cytowane jest angielskie czasopismo), to stosuje się w nim cudzysłowy polskie. Cudzysłówów angielskich używa się, kiedy cały artykuł jest w języku angielskim, niemieckich – gdy cały artykuł po niemiecku itd.
19. Cytaty zaznacza się za pomocą cudzysłówów „drukarskich”, a nie kursywy. Cytat w cytacie wyodrębnia się cudzysłowem «francuskim». Cudzysłów francuski należy wstawiać, używając funkcji: „Wstawianie” → „Symbol” → „Więcej symboli”, a nie uzyskiwać za pomocą podwójnych znaków << lub >>.
20. Stosuje się następującą kolejność cudzysłówów: „ « ‘ ’ » ”.
21. Opuszczenia w cytowanym tekście zaznacza się wielokropkiem w nawiasach kwadratowych [...]; jeśli opuszczenie już istnieje w tekście źródłowym, oddaje się je za pomocą wielokropka w nawiasach okrągłych (...). W obydwu przypadkach wielokropka i nawiasów nie oznaczamy kursywą, nawet jeśli znajduje się w tekście kursywowym.
22. Nie wstawia się znaku prim (') w miejsce apostrofu (’).
23. W przypadku tekstów obcojęzycznych należy używać poprawnych znaków specjalnych (np. à, á, â, ã, ä), które są dostępne w tabeli wszystkich znaków. Nie wolno zastępować takich znaków apostrofem bądź primem dodanym przed podstawową literą lub po niej (np. ‘a, a’). Korzystanie z tabeli wszystkich znaków umożliwia funkcja: „Wstawianie” → „Symbol” → „Więcej symboli”.
24. Nie należy przenosić do następnej linii tekstu pojedynczych liter, np. „a”, „w”, „i” – o ich usytuowaniu w tekście docelowym zadecyduje profesjonalny program do składu.
25. Wyróżnienia należy wykonywać konsekwentnie czcionką rozstrzeloną (wielkość rozstrzelenia 2 pkt.) lub **pogrubioną**. Nie używa się wyróżnienia przez podkreślenie. Należy również unikać łączenia **kilku rodzajów wyróżnień**.
26. Imiona opisywanych, przywoływanych lub cytowanych w tekście osób: przy pierwszym użyciu należy podać pełne imię i nazwisko.
27. Liczby od 0 do 9 zazwyczaj zapisuje się słownie, od 10 wzwyż za pomocą cyfr; liczby dwu-, trzy- i czterocyfrowe piszemy w tekście łącznie (np. 1234), natomiast począwszy od liczb pięciocyfrowych stosujemy odstępy co trzy cyfry, licząc od prawej strony (np. 12 345). Nie miesza się zapisów cyfrowych różnego typu (np. 6000 i 8 tys.).
28. Daty w tekście głównym (i w przypisach) należy zapisywać jednolicie w obrębie całej pracy: 5 kwietnia 2011 roku lub 9 maja 1986 r., lub 22 listopada 1984. Konsekwentnie

należy też stosować wyraz „wiek”, jeśli używamy wyrazu „rok”, lub odpowiednio skrót „w.”, jeśli używamy skrótu „r.”

29. Dokładne godziny zapisujemy z kropką (zgodnie z polskim zwyczajem ortograficznym), np. 21.37.
30. W wyrażeniach liczbowych określających zakres lub wielkość przybliżoną należy w całej publikacji konsekwentnie stosować dywiz (np. 1939-1945, XIX-XX w., s. 1-3, 5-7 proc.) lub półpauzę (1939–1945, XIX–XX w., s. 1–3, 5–7 proc.).
31. W tekstach polskich w zapisie ułamków dziesiętnych stosujemy przecinek, a nie kropkę (np. 3,14).
32. Należy stosować skróty takie jak: np., m.in. (bez spacji!), tj., tzn., tzw., itd., itp., przyp. (przypis), pw. (pod wezwaniem, z jedną kropką, bez spacji), b.a. (bez autora), b.m.w. (bez miejsca wydania), b.r.w. (bez roku wydania), b.m.r.w. (bez miejsca i roku wydania).
33. Nie wstawia się drugiej kropki kończącej zdanie, w którym na końcu występuje skrót lub skrótowiec zakończony własną kropką.
34. Nie stosuje się podwyższania/obniżania tekstu na oznaczenie indeksu górnego lub dolnego (np. obowiązuje zapis x^2 , a nie x^2 , odpowiednio H_2O , a nie H_2O).
35. Podstawowym zastosowaniem półpauzy (–) ze spacjami jest funkcja myślnika. Dywiz (–) stosujemy natomiast w funkcji łącznika (np. czarno-biały, polsko-rosyjski, Szelburg-Zarembina). Półpauzy (–) bez spacji używa się w wyrażeniach opisujących relację, np. kontakty matka–dziecko, stosunki dyplomatyczne Polska–Niemcy, autostrada Warszawa–Poznań.
36. Nie stosuje się dywizu (–) ani półpauzy (–) w funkcji minusa (–). W razie wątpliwości co do wstawianego symbolu, warto próbnie dopisać znak równości. Znak minusa zawsze wypada pośrodku ($a = -1$), w odróżnieniu od dywizu ($a = -1$) i półpauzy ($a = -1$). Półpauzę (–) uzyskujemy z klawiatury, naciskając równocześnie dwa klawisze: prawy Ctrl oraz minus (ten drugi znajduje się w prawym górnym rogu wyodrębnionej części numerycznej, tj. tej, która rozpoczyna się klawiszem NumLock).
37. Znaki działań i relacji matematycznych oddziela się spacjami, np. $a = 12$.
38. Tytuły książek, artykułów w czasopismach i pracach zbiorowych, utworów z rękopisów literackich, utworów poetyckich, wygłoszonych wykładów pisze się kursywą.
39. Tytuły czasopism – bez kursywy w cudzysłowie (wszystkie wyrazy oprócz spójników oraz przyimków występujących wewnątrz tytułu wielką literą).
40. Tytuły konferencji – bez kursywy w cudzysłowie.
41. Tytuły filmów, sztuk teatralnych, utworów muzycznych – kursywą (jednolicie w całej publikacji).
42. Terminy obce – kursywą.
43. W przypisach cytaty w języku obcym bez kursywy w cudzysłowie.
44. W przypisach i w bibliografii przecinek po tytule, a także przed tytułem powinien być zapisany czcionką prostą, nie kursywą:

poprawnie: H. de Lubac, *Katolicyzm*, Kraków 1988;

niepoprawnie: ...bac, *Kat...* ...*cyzm*, *Krak...*).

45. Jeśli w tytule dzieła pojawia się inny tytuł, ten drugi również zapisujemy kursywą i dodatkowo w cudzysłowie: np. [b.a.], *Streszczenie powieści „Quo vadis” Henryka Sienkiewicza*, Petersburg 1896.
46. W przypisach należy stosować jednolite dla całej publikacji oznaczenia polskie (dz. cyt., tamże, tenże, też, tegoż, teź, i in.) bądź łacińskie (op. cit., ibidem, idem, eadem, et al.). W przypadku tworzenia tekstu w języku obcym należy używać konsekwentnie oznaczeń łacińskich (zob. poniżej cz. IV, pkt 7).
47. Pełny opis bibliograficzny podajemy w przypisach tylko za pierwszym razem. Przy każdym następnym odwołaniu do tej samej pracy wystarcza zapis skrócony (jeśli tytuł jest długi, stosujemy wielokropek). Gdy w obrębie danej pracy powołujemy się tylko na jedną pozycję danego autora, zamiast powtarzania tytułu (fragmentu tytułu) można zastosować sam skrót „dz. cyt.” lub „op. cit.” (zob. poniżej cz. IV, pkt 3).
48. Zamiast przypisów dopuszcza się stosowanie informacji bibliograficznych w systemie harwardzkim „autor–rok”. W przypadku pracy zbiorowej musi on być zastosowany we wszystkich tekstach (zob. poniżej cz. IV, pkt 6).
49. W bibliografii załącznikowej należy stosować konwencję przecinkową, pozycje w bibliografii muszą być dokładnie uporządkowane alfabetycznie, nie podaje się numerów stron, każdy opis bibliograficzny kończy się kropką. Poszczególne pozycje literatury zaczynają się od nazwiska autora i inicjału imienia. W przypadku prac zbiorowych o kolejności decyduje tytuł (zob. poniżej cz. IV, pkt 2). W bibliografii załącznikowej nie należy stosować numeracji poszczególnych pozycji.
50. W obrębie nauk kościelnych wszelkie skróty rzeczowe powinno się stosować w miarę możliwości zgodnie z unormowaniami przyjętymi na KUL-u (zob. *Encyklopedia katolicka. Wykaz skrótów*, oprac. J. Warmiński, wyd. 3 popr. i rozsz., Lublin 2010).
51. Jeśli w pracy zbiorowej ma być uwzględniona afiliacja poszczególnych autorów artykułów, to musi być ona ujednoczona dla wszystkich autorów. Podaje się macierzystą instytucję zatrudniającą danego autora.
52. W przypisach i bibliografii dla pozycji obcojęzycznych stosujemy terminologię z danego języka, najlepiej przejętą ze strony tytułowej, np. hrsg. von..., Bd. 1, Teil 1, H. 1, ed. by..., vol. 1, no. 2, a cura di... itp.; dla oznaczenia stron zawsze używamy polskiego skrótu: s. (zob. poniżej cz. IV, pkt. 5). W przypadku tekstów tworzonych w całości w języku obcym stosujemy tak samo jak w tekście polskim terminologię z danego języka w danej pozycji bibliograficznej, np. hrsg. von..., Bd. 1, Teil 1, H. 1, ed. by..., vol. 1, no. 2, a cura di... itp., natomiast skrót strony oraz odpowiednik przyimka „w” podajemy zawsze w języku, w którym powstaje tekst, np. dla języka angielskiego będzie to: p., in (zob. poniżej cz. IV, pkt 7).

III. Materiały dodatkowe dołączane do przekazywanego tekstu

1. Tabele, rysunki, wykresy, schematy, ilustracje muszą mieścić się w docelowym polu tekstowym, tj. po składzie w formacie A5 (rozmiar zeszytu szkolnego) lub B5 (rozmiar podręcznika akademickiego). Stopień pisma w tabelach – 10 pkt. W przypadku pracy zbiorowej należy zachować jednolitą formę tabel oraz jednolitą skalę rysunków.

2. Mapy, zdjęcia, rysunki, wykresy oraz schematy powinny być oryginalne i dostarczone w oddzielnych plikach, zapisane w formacie jpg, pdf (jeśli są skanami, to w rozdzielczości minimum 300 dpi).
3. Wykresy należy wykonać w programach edytowalnych, w miarę możliwości Microsoft Office (np. Excel, Microsoft Graph). Wielkość czcionki powinna być ujednoczona we wszystkich wykresach – 10 pkt. Wykresy i ich legendy nie powinny być obramowane. Autorzy, którzy sporządzają wykresy w innych programach, powinni skonsultować się z redaktorem naukowym tomu lub sekretarzem Wydawnictwa.
4. Ilustracje, rysunki, wykresy i tabele muszą być numerowane. Tytuł tabeli umieszcza się nad nią, natomiast podpis ilustracji, rysunku, wykresu – pod nimi. Jeszcze niżej podaje się źródło. Identycznie źródło umieszcza się pod tabelą. Tytułów tabel i podpisów pod ilustracjami, rysunkami, wykresami nie kończy się kropką.
5. Przypisy do tabeli umieszcza się bezpośrednio pod tabelą. Powinny być sporządzone „ręcznie”, tj. nie za pomocą funkcji „Wstaw przypis”.
6. Jeżeli planuje się druk kolorowy wykresów, schematów lub map, należy stosować podstawowe kolory i zwracać uwagę na kontrast i czytelność obiektów. Jeżeli przewiduje się druk czarno-biały publikacji, zamiast kolorów w rysunkach, wykresach itp. należy stosować odcienie szarości, kreskowania itp., również kontrolując kontrast i czytelność obiektów. Przy zamianie tych obiektów na bitmapy należy stosować skalę szarości.
7. Przy publikacjach czarno-białych nie należy projektować kolorowych i trójwymiarowych wykresów, które będą nieczytelne; zaleca się wykresy czarno-białe (desenie), jednowymiarowe; nie stosuje się innego tła niż białe; nie powtarza się tytułu wykresu ani zapisu „Źródło: ...” na obszarze kreślenia.
8. Wykresy w pracy zbiorowej powinny mieć jednolity wygląd, ustalony przez redaktora naukowego tomu.
9. Wszystkie wzory matematyczne, chemiczne itp. powinny być sporządzone jednolicie tą samą wielkością fontu i dostarczone oddzielnie w plikach w formacie pdf.
10. Do tekstu powinny być dołączone użyte ewentualnie inne fonty specjalne (np. dla zapisów fonetycznych w tekstach powstających w obrębie systemu Windows XP lub systemów wcześniejszych – czcionka Times® Std Phonetic Pi Linotype; por. <https://www.phon.ucl.ac.uk/home/wells/ipa-unicode.htm>).
11. Wyrażenia w języku greckim i hebrajskim muszą być zapisane fontami o kodowaniu Unicode (np. dla greki fontem systemowym Pallatino Linotype bądź darmowym Gentium, natomiast dla hebrajskiego – systemowym Arial Unicode). W przypadku korzystania z systemów operacyjnych Windows Vista, Windows 7, Windows 8 i Windows 10 teksty fonetyczne oraz greckie i hebrajskie mogą być zapisane systemowym Timesem New Romanem (zob. <http://www.biblicalgreek.org/links/fonts.php> oraz <http://www.tyndale.cam.ac.uk/unicode>). Stosowanie czcionek we współczesnie przyjętym kodowaniu Unicode zapewni późniejszą bezbłędną konwersję tekstu do postaci mobilnej (formaty: epub oraz mobi), a także, co ważniejsze, nie przedłuży przygotowania ostatecznego składu książki w profesjonalnym programie typograficznym InDesign, który niestety nie importuje m.in. nasunięć akcentów na podstawowe litery greckie i hebrajskie w fontach dawnego typu (przedunicodowych, np. bwgrkl.ttf i bwhebb.ttf autorstwa BibleWorks), co musi być w przypadku ich użycia powtórzone ręcznie przez operatora DTP w każdym wystąpieniu danej litery z akcentem lub akcentami (działania tego nie da się zautomatyzować).

12. Każdy przekazywany do Wydawnictwa tekst, który w wersji opublikowanej ma być zaopatrzony w indeks lub indeksy, powinien zostać zindeksowany elektronicznie przez autora na etapie tworzenia maszynopisu. W programie Word indeks (indeksy) uzyskuje się następująco:
- a) Zaznaczyć słowo, które ma być uwzględnione w indeksie.
 - b) Nacisnąć równocześnie trzy klawisze: lewy Shift lewy Alt x lub użyć funkcji: „Odwołania” → „Oznacz hasło”.
 - c) W wyświetlonym oknie „Oznaczanie hasła indeksu” wybrać opcję „Oznacz”, by oznaczyć wybrane słowo (uwaga: można wybrać także opcję „Oznacz wszystko”, aby zindeksować wszystkie słowa równe zaznaczeniu, np. wszystkie wystąpienia nazwiska „Kowalski”; należy jednak przy tym pamiętać, że Word nie oznaczy przy tym wariantów deklinacyjnych, np. „Kowalskiego”, „Kowalskiemu”, więc warianty takie należy indeksować oddzielnie). W polu „Hasło główne” należy wpisać pełne brzmienie hasła indeksu, np. Kowalski J. (lub Kowalski Jan, jeśli indeks ma zawierać pełne imiona). Warianty deklinacyjne oznacza się bez zmieniania ich na mianownik w polu „Hasło główne”.
 - d) W przypadku, gdy w książce ma być więcej niż jeden typ indeksu (np. rzeczowy, osobowy, geograficzny), należy w polu „Hasło główne” w kolejnych hasłach dopisywać dodatkowy poprzedzający znak, konsekwentnie dla danego typu (hasło rzeczowe, osobowe, geograficzne), np.: @, #, &, !, %, tak aby hasła danego typu miały zawsze ten sam znak na początku (np. @tomizm, #Kowalski J., &Lwów). Nie wolno stosować znaku ^. Operacja „ręcznego” wyodrębniania typów haseł za pomocą dopisywanego dodatkowego znaku jest konieczna z powodu ograniczeń własnych programu Word, dysponującego narzędziem oznaczania wyłącznie jednej serii haseł. Dopisany dodatkowy znak zostanie automatycznie usunięty przez operatora DTP w trakcie składu książki wraz z wygenerowaniem wszystkich ostatecznych numerów stron. „Ręczne” wyodrębnianie typów haseł jest również konieczne w przypadku oznaczania haseł kolejnych rzędów w indeksie rzeczowym.
 - e) Aby sprawdzić, czy słowo zostało zindeksowane poprawnie, można użyć funkcji „Pokaż wszystko” (zob. powyżej cz. II, pkt 7). Po oznaczonych słowach pojawiają się informacje w nawiasach klamrowych, np. w przypadku zindeksowanego słowa „Kowalski” {XE "Kowalski J."} lub {XE "Kowalski Jan"}.
 - f) Po oznaczeniu wszystkich haseł autor (redaktor naukowy) powinien wygenerować indeks/indeksy (pełny zestaw zindeksowanych haseł) w takiej formie, w jakiej ma (mają) się on (one) znaleźć w książce, z uwzględnieniem kolejności, która ma być zastosowana (w przypadku haseł szczególnie ważne jest to w odniesieniu do ksiąg lub sigli biblijnych).

IV. Przykłady zapisów bibliograficznych

1. Przypisy:

¹ Z. Trojanowicz, *Rzecz o młodości Norwida*, Poznań 1968.

¹ A. Toffler, *Trzecia fala*, Warszawa 1985, s. 149.

- ¹ W. Pisarek, *Nowa retoryka dziennikarska*, wyd. 2, Kraków 2011.
- ¹ Zob. E. Fromm, *O sztuce miłości*, tłum. A. Bogdański, wyd. 5 popr., Poznań 2015, s. 22.
- ¹ Por. M. Heidegger, *Hölderlin i istota poezji*, tłum. K. Michalski, w: *Teoria badań literackich za granicą*, red. S. Skwarczyńska, t. II, cz. 2, Kraków 1981, s. 196.
- ¹ *System prawa cywilnego*, red. W. Czachórski, t. II: *Prawo własności i inne prawa rzeczowe*, red. J. Ignatowicz, Wrocław–Warszawa–Kraków 1977, s. 190.
- ¹ *Historia prasy polskiej*, red. J. Łojek, t. 3: A. Paczkowski, *Prasa polska w latach 1918-1939*, Warszawa 1980, s. 328-342: rozdz. „Dziennikarze”.
- ¹ *Podręcznik teologii dogmatycznej*, red. W. Beinert, traktat IX: G. Kraus, *Nauka o łasce – zbawienie jako łaska*, Kraków 1999, s. 23.
- ¹ M. Gogacz, *Tomaszowa teoria intelektu i jej filozoficzne konsekwencje*, w: *Opera philosophorum medii aevi*, t. 11: tenże, *W kierunku tomizmu konsekwentnego*, Warszawa 2012, s. 110.
- ¹ L. Veuthey OFMConv, *Filozofia chrześcijańska św. Bonawentury*, tłum. E. I. Zieliński OFMConv, w: *Opera philosophorum medii aevi*, t. 3: *Z filozofii św. Augustyna i św. Bonawentury*, red. A. Aduszkiewicz, M. Gogacz, Warszawa 1980, s. 257.
- ¹ *Rytm*, w: *Słownik terminów literackich*, red. J. Sławiński, wyd. 3, Wrocław 1998, s. 493.
- ¹ T. Kukołowicz, *Dziecko. IV: Opieka. A: Zadania*, w: *Encyklopedia katolicka*, t. 4, Lublin 1983, kol. 556-557.
- ¹ *Słownik literatury staropolskiej. Średniowiecze, renesans, barok*, red. T. Michałowska, B. Otwinowska, E. Sarnowska-Temierusz, Wrocław–Warszawa–Kraków 2002.
- ¹ Por. I. Verhack, *Kościół wobec sekularyzacji świadomości religijnej*, w: *Dramatyczne pytania naszego wieku*, red. L. Balter i in., Poznań 2006, s. 81.
- ¹ M. Maciejewski, *Spojrzenie w górę i wokoło. Norwid – Malczewski*, w: tenże, *Poetyka, gatunek – obraz. W kręgu poezji romantycznej*, Wrocław 1977, s. 138-140.
- ¹ L. Balter, *Od wiary do teologii*, w: *Podstawy wiary – teologia*, red. tenże, Poznań 1991, s. 16-17.
- ¹ M. Banaszak, *Historia Kościoła katolickiego*, t. III, cz. 1: *Czasy nowożytne (1758-1914)*, Warszawa 1991, s. 23-35.
- ¹ Zob. św. Wincenty Pallotti, *Wybór pism*, t. II, oprac. F. Bogdan, Poznań–Warszawa 1984, s. 210.
- ¹ Józef Flawiusz, *Dawne dzieje Izraela*, VI, 211, tłum. Z. Kubiak, J. Radożycki, Warszawa 1997, s. 301.
- ¹ Z. J. Kapera, *Wstęp*, w: *Rękopisy znad Morza Martwego. Qumran, Wadi Murabba'at, Masada*, tłum. i oprac. P. Muchowski, Kraków 1996, s. XIII-XXVIII.
- ¹ Deklaracja o stosunku Kościoła do religii niechrześcijańskich *Nostra aetate* (28 października 1965), w: Sobór Watykański II, *Konstytucje, dekryty, deklaracje*, wyd. 3, Poznań 2002, n. 2.
- ¹ Paweł VI, Encyklika *Humanae vitae* (25 lipca 1968), Watykan 1968, n. 21.
- ¹ Jan Paweł II, Posynodalna adhortacja apostolska *Christifideles laici* o powołaniu i misji świeckich w Kościele i w świecie dwadzieścia lat po Soborze Watykańskim II (30 grudnia 1988), Poznań 1989, n. 14: „Udział świeckich w kapłańskim, prorockim i królewskim urzędzie Jezusa Chrystusa”.
- ¹ P. Bratkowski, *Egogeneracja*, „Newsweek” 2002, nr 18, s. 74-81.
- ¹ M. Grabałowska, *Jak integruję dzieci poprzez taniec?*, „Edukacja Elementarna w Teorii i Praktyce” 2006, nr 1, s. 77.
- ¹ M. Medves, *Hollywood przeciwko młodym*, „Wychowawca” 2002, nr 7-8, s. 21-23.
- ¹ K. Pawlina, *Młodzież końca XX wieku*, „Ateneum Kapłańskie” 1998, t. 130, s. 64-77.
- ¹ Benedykt XVI, „Tak” dla życia, „tak” dla miłości i „tak” dla pragnień obecnych w sercu nas wszystkich, „L'Osservatore Romano” (wyd. polskie) 2008, nr 5, s. 42.
- ¹ W. Hryniewicz, *Bóg cierpiący? Rozważania nad chrześcijańskim pojęciem Boga*, „Collectanea Theologica” 1981, f. 2, s. 5-24.
- ¹ A. Smólski, *Cierpienie Boga*, „Communio” 2004, nr 2, s. 3-14.

- ¹ [Kanony synodu w] Orange o łasce przeciwko semipelagianom (3 lipca 529), kan. VII, w: *Synody i kolekcje praw*, oprac. A. Baron, H. Pietras, t. VIII: *Dokumenty synodów od 506 do 553 roku* (ŻMT 73), Kraków 2014, s. 130-131.
- ¹ T. Kamiński, *Pomoc społeczna i praca socjalna w Polsce wobec wyzwań europejskich*, „Roczniki Naukowe Caritas” 2004-2005, s. 113-114.
- ¹ A. Kaczyński, *Oczyszczanie pamięci*, „Rzeczpospolita”, 19 maja 2000.
- ¹ M. Piątkowski, *Koncepcja życia moralnego w poglądach teologicznych ks. P. Semenki*, Lublin 1974, mps Arch. KUL, s. 310-311.
- ¹ D. Houston Jones, *The Body Eclectic: Viewing Bodily Modification in David Nebreda*, <http://reconstruction.eserver.org/051/jones.shtml> (dostęp: 15 stycznia 2015).
- ¹ Archiwum MSZ, Zesp. 12, w. 14, t. 331, Raport polityczny poselstwa PRL w Tel Awiwie, 28 marca 1956 r., k. 36.
- ¹ AAN, KC PZPR, XI A/102, List Nikity Chruszczowa do Bolesława Bieruta w sprawie redukcji sił zbrojnych PRL, 12 sierpnia 1955 r., k. 3.
- ¹ Ustawa z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr 130, poz. 1450, z późn. zm.).
- ¹ Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (tekst jedn.: Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.).
- ¹ Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 14 lipca 2005 r. w sprawie wystawiania oraz przesyłania faktur w formie elektronicznej, a także przechowywania oraz udostępniania organowi podatkowemu lub organowi kontroli skarbowej tych faktur (Dz. U. Nr 133, poz. 1119).
- ¹ Zarządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 września 1970 r. w sprawie tymczasowego regulaminu ośrodków przystosowania społecznego (tekst jedn.: Dz. Urz. Min. Sprawiedl. z 1975 r. Nr 3, poz. 26).

Należy zachować konsekwencję w stosowaniu skrótów „tłum.” lub „przeł.” lub w nieuważdgnianiu tłumacza. Dodatkowo można podawać nazwę wydawnictwa.

2. Bibliografia:

- Balter L., *Od wiary do teologii*, w: *Podstawy wiary – teologia*, red. tenże, Poznań 1991.
- Banaszak M., *Historia Kościoła katolickiego*, t. III, cz. 1: *Czasy nowożytne (1758-1914)*, Warszawa 1991.
- Benedykt XVI, „Tak” dla życia, „tak” dla miłości i „tak” dla pragnień obecnych w sercu nas wszystkich, „L’Osservatore Romano” (wyd. polskie) 2008, nr 5.
- Bratkowski P., *Egogeneracja*, „Newsweek” 2002, nr 18.
- Deklaracja o stosunku Kościoła do religii niechrześcijańskich *Nostra aetate* (28 października 1965), w: Sobór Watykański II, *Konstytucje, dekryty, deklaracje*, wyd. 3, Poznań 2002.
- Flawiusz Józef, *Dawne dzieje Izraela*, tłum. Z. Kubiak, J. Radożycki, Warszawa 1997.
- Fromm E., *O sztuce miłości*, tłum. A. Bogdański, wyd. 5 popr., Poznań 2015.
- Gogacz M., *Tomaszowa teoria intelektu i jej filozoficzne konsekwencje*, w: *Opera philosophorum medii aevi*, t. 11: tenże, *W kierunku tomizmu konsekwentnego*, Warszawa 2012.
- Grabalowska M., *Jak integruję dzieci poprzez taniec?*, „Edukacja Elementarna w Teorii i Praktyce” 2006, nr 1.
- Heidegger H., *Hölderlin i istota poezji*, tłum. K. Michalski, w: *Teoria badań literackich za granicą*, red. S. Skwarczyńska, t. II, cz. 2, Kraków 1981.
- Historia prasy polskiej*, red. J. Łojek, t. 3: A. Paczkowski, *Prasa polska w latach 1918-1939*, Warszawa 1980, rozdz. „Dziennikarze”.
- Houston Jones D., *The Body Eclectic: Viewing Bodily Modification in David Nebreda*, <http://reconstruction.eserver.org/051/jones.shtml> (dostęp: 15 stycznia 2015).

- Hryniewicz W., *Bóg cierpiący? Rozważania nad chrześcijańskim pojęciem Boga*, „Collectanea Theologica” 1981, f. 2.
- Jan Paweł II, Posynodalna adhortacja apostołska *Christifideles laici* o powołaniu i misji świeckich w Kościele i w świecie dwadzieścia lat po Soborze Watykańskim II (30 grudnia 1988), Poznań 1989.
- Kaczyński A., *Oczyszczanie pamięci*, „Rzeczpospolita”, 19 maja 2000.
- Kamiński T., *Pomoc społeczna i praca socjalna w Polsce wobec wyzwań europejskich*, „Roczniki Naukowe Caritas” 2004-2005.
- [Kanony synodu w] Orange o łasce przeciwko semipelagianom (3 lipca 529), w: *Synody i kolekcje praw*, oprac. A. Baron, H. Pietras, t. VIII: *Dokumenty synodów od 506 do 553 roku (ŻMT 73)*, Kraków 2014.
- Kapera Z. J., *Wstęp*, w: *Rękopisy znad Morza Martwego. Qumran, Wadi Murabba'at, Masada*, tłum. i oprac. P. Muchowski, Kraków 1996.
- Kukołowicz T., *Dziecko. IV: Opieka. A: Zadania*, w: *Encyklopedia katolicka*, t. 4, Lublin 1983.
- Maciejewski M., *Spojrzenie w górę i wokół. Norwid – Malczewski*, w: tenże, *Poetyka, gatunek – obraz. W kręgu poezji romantycznej*, Wrocław 1977.
- Medves M., *Hollywood przeciwko młodym*, „Wychowawca” 2002, nr 7-8.
- Paweł VI, Encyklika *Humanae vitae* (25 lipca 1968), Watykan 1968.
- Pawlina K., *Młodzież końca XX wieku*, „Ateneum Kapłańskie” 1998, t. 130.
- Piątkowski M., *Koncepcja życia moralnego w poglądach teologicznych ks. P. Semenki*, Lublin 1974, mps Arch. KUL.
- Pisarek W., *Nowa retoryka dziennikarska*, wyd. 2, Kraków 2011.
- Podręcznik teologii dogmatycznej*, red. W. Beinert, traktat IX: G. Kraus, *Nauka o łasce – zbawienie jako łaska*, Kraków 1999.
- Rytm*, w: *Słownik terminów literackich*, red. J. Sławiński, wyd. 3, Wrocław 1998.
- Słownik literatury staropolskiej. Średniowiecze, renesans, barok*, red. T. Michałowska, B. Otwinowska, E. Sarnowska-Temierusz, Wrocław–Warszawa–Kraków 2002.
- Smólski A., *Cierpienie Boga*, „Communio” 2004, nr 2.
- System prawa cywilnego*, red. W. Czachórski, t. II: *Prawo własności i inne prawa rzeczowe*, red. J. Ignatowicz, Wrocław–Warszawa–Kraków 1977.
- Toffler A., *Trzecia fala*, Warszawa 1985.
- Trojanowicz Z., *Rzecz o młodości Norwida*, Poznań 1968.
- Verhack I., *Kościół wobec sekularyzacji świadomości religijnej*, w: *Dramatyczne pytania naszego wieku*, red. L. Balter i in., Poznań 2006.
- Veuthey L., *Filozofia chrześcijańska św. Bonawentury*, tłum. E. I. Zieliński, w: *Opera philosophorum medii aevi*, t. 3: *Z filozofii św. Augustyna i św. Bonawentury*, red. A. Aduszkiewicz, M. Gogacz, Warszawa 1980.

Identycznie jak w przypisach należy zachować konsekwencję w stosowaniu skrótu „tłum.” lub „przeł.” lub w nieuwzględnianiu tłumacza oraz w podawaniu lub niepodawaniu nazwy wydawnictwa.

3. Powtarzanie przypisów (przykład kolejnych jedenastu przypisów):

¹ W. Pisarek, *Nowa retoryka dziennikarska*, Kraków 2011.

² M. Heidegger, *Hölderlin i istota poezji*, tłum. K. Michalski, w: *Teoria badań literackich za granicą*, red. S. Skwarczyńska, t. II, cz. 2, Kraków 1981, s. 196.

³ E. Polanowski, *Maria Dąbrowska w Russowie i o Russowie*, Kalisz 1976.

⁴ Tenże, *Maria Dąbrowska. W krainie dzieciństwa i młodości*, Poznań 1989, s. 10.

⁵ Tamże, s. 12.

⁶ W. Pisarek, dz. cyt., s. 254.

⁷ Tamże, s. 256.

⁸ Józef Flawiusz, *Dawne dzieje Izraela*, VI, 211, tłum. Z. Kubiak, J. Radożycki, Warszawa 1997, s. 301.

⁹ E. Polanowski, *Maria Dąbrowska. W krainie...*, dz. cyt., s. 27.

¹⁰ M. Heidegger, *Hölderlin...*, dz. cyt., s. 198.

¹¹ Józef Flawiusz, dz. cyt., VIII, 45, s. 372.

4. W teologii i naukach kościelnych stosujemy zapis bibliograficzny tzw. KUL-owski i ujednicamy do niego formę wszystkich czasopism przywoływanych w przypisach i bibliografii załącznikowej (oraz sposób zapisu numeru wydania, jeśli jest on uwzględniany):

Benedykt XVI, „*Tak*” dla życia, „*tak*” dla miłości i „*tak*” dla pragnień obecnych w sercu nas wszystkich, „L'Osservatore Romano”, wyd. polskie, 29 (2008) nr 5, s. 42.

Bratkowski P., *Egogeneracja*, „Newsweek” 2 (2002) nr 18, s. 74-81.

Fromm E., *O sztuce miłości*, tłum. A. Bogdański, Poznań 2015⁵.

Grabałowska M., *Jak integruję dzieci poprzez taniec?*, „Edukacja Elementarna w Teorii i Praktyce” 1 (2006) nr 1, s. 10.

Hryniewicz W., *Bóg cierpiący? Rozważania nad chrześcijańskim pojęciem Boga*, „Collectanea Theologica” 51 (1981) f. 2, s. 5-24.

Kamiński T., *Pomoc społeczna i praca socjalna w Polsce wobec wyzwań europejskich*, „Roczniki Naukowe Caritas” 8-9 (2004-2005), s. 113-114.

Medves M., *Hollywood przeciwko młodym*, „Wychowawca” 10 (2002) nr 7-8, s. 21-23.

Pawlina K., *Młodzież końca XX wieku*, „Ateneum Kapłańskie” 90 (1998) t. 130, s. 64-77.

Pisarek W., *Nowa retoryka dziennikarska*, Kraków 2011².

Rytm, w: *Słownik terminów literackich*, red. J. Sławiński, Wrocław 1998³, s. 493.

Smólski A., *Cierpienie Boga*, „Communio” 24 (2004), nr 2, s. 3-14.

5. Przykłady przypisów obcojęzycznych w tekstach tworzonych po polsku:

¹ T. A. van Dijk, *On the analysis of parliamentary debates on immigration*, w: *The semiotics of racism. Approaches to critical discourse analysis*, ed. M. Reisigl, R. Wodak, Vienna 2000, s. 85-103.

¹ E. Taylor, *Buddhism and Western Psychology. An Intellectual Memoir*, w: *Encountering Buddhism. Western Psychology and Buddhist Teachings*, ed. by S. R. Segall, New York 2003, s. 179-196.

¹ Z. V. David, *Hájek, Dubravius, and the Jews: A Contrast in Sixteenth-Century Czech Historiography*, „The Sixteenth Century Journal” 1996, no. 27.

¹ J. K. Kadowaki, *Ways of Knowing. A Buddhist-Thomist Dialogue*, „International Philosophical Quarterly”, vol. VI, 1966, no. 4, s. 574-595.

¹ M. White, *The Problem of Aristotle “nous poietikos”*, „The Review of Metaphysics” 57 (2004), no. 4, s. 725-739.

¹ L. Berkhof, *Le Dieu Trinitaire et ses attributes*, „La revue réformée” 54 (2003), n° 3, s. 3-128.

¹ D. S. Ruegg, *Mathematical and Linguistic Models in Indian Thought: the Case of Zero and Śūnyatā*, „Wiener Zeitschrift für die Kunde Südasiens und Archiv für Indische Philosophie” 1978, Bd. 22, s. 171-181.

- ¹ *Handbuch deutscher historischer Buschbestände in Europa*, hrsg. von B. Fabian, Bd. 6, Hildesheim 1999.
- ¹ *Glaubenszugänge. Lehrbuch der Katholischen Dogmatik*, hrsg. von W. Beinert, Bd. 3: G. Kraus, *Gnadenlehre – Das Heil als Gnade*, Paderborn 1995.
- ¹ G. Bevilacqua, *Prefazione*, w: M. Thurian, *Maria Madre del Signore, Immagine della Chiesa*, Brescia 1964, s. 10-11.
- ¹ G. M. Salvati, *La dottrina trinitaria nella teologia cattolica postconciliare. Autori e prospettive*, w: *Trinità in contesto*, a cura di A. Amato, Roma 1994, s. 21.
- ¹ L. Ariosto, *Orlando Furioso*, a cura di L. Caretti, Torino 1966.
- ¹ *Entretiens sur Henri Bremond*, éd. M. Denoncelle, J. Dagend, Paris 1967, s. 115.
- ¹ *Le Voyage mystique: Michel de Certeau*, éd. par L. Giard, Paris 1988.
- ¹ J. Hersch, *L'obstacle du langage*, w: *Henri Bergson. Essais et témoignages*, recueillis A. Béguin, P. Thévenaz, Neuchâtel 1943.
- ¹ *Littérature et spiritualité au miroir de Henri Bremond*, textes réunis par A. Guiderdoni-Bruslé, F. Trémolières, Grenoble 2012.
- ¹ О. Уиллис, *Виктор Пелевин: «Чапаев и Пустота» (Одна из возможных интерпретаций романа)*, w: *Голоса молодых ученых. Сборник научных публикаций иностранных и российских аспирантов-филологов*, ред. Б. С. Бугров, вып. 6, Москва 1999, s. 72-82.
- ¹ Н. Беневоленская, *Восток и Запад в романе Виктора Пелевина «Чапаев и Пустота»*, w: *Постмодернизм: теория и практика современной русской литературы. Сборник статей*, научный редактор О. Богданова, Санкт-Петербург 2004, s. 54-58.
- ¹ О. С. Карпинская, *Типология рода в славянских языках*, „Вопросы Языкознания” 1964, № 6, s. 61-76.
- ¹ Jan Paweł II, *Römisches Triptychon. Meditationen*, übersetzt von W. Lipscher, P. Ptasznik, I. Stampa, F. Johna, Freiburg 2003.
- ¹ XIV Dalajlama, *The Good Heart: A Buddhist perspective on the teachings of Jesus*, Boston, MA, 1996.
- ¹ III Karmapa, *Nge don phyag rgya chen po'i simon lam zhes bya ba bzhugs so*, w: *Bka' brgyud pa'i gzung rab*, vol. XX, Zi-ling 2002-2005, s. 891-894.
- ¹ I. Ševčenko, *Religious Polemical Literature in the Ukrainian and Belarusian Lands in the Sixteenth and Seventeenth Centuries*, „Journal of Ukrainian Studies” 1992, vol. 1.
6. W tekstach tworzonych po polsku w przypadku zastosowania przypisów w systemie harwardzkim „autor–rok” przykłady z powyższego punktu 2 przyjmują postać końcowego zestawienia bibliograficznego:
- Balter L., 1991, *Od wiary do teologii*, w: *Podstawy wiary – teologia*, tenże (red.), Poznań: 5-21.
- Banaszak M., 1991, *Historia Kościoła katolickiego*, t. III, cz. 1: *Czasy nowożytne (1758-1914)*, Warszawa.
- Beinert W. (red.), *Podręcznik teologii dogmatycznej*, traktat IX: G. Kraus, 1999, *Nauka o łasce – zbawienie jako łaska*, Kraków.
- Benedykt XVI, 2008, „Tak” dla życia, „tak” dla miłości i „tak” dla pragnień obecnych w sercu nas wszystkich, „L'Osservatore Romano” (wyd. polskie) 29, nr 5: 41-45.
- Беневоленская Н., 2004, *Восток и Запад в романе Виктора Пелевина «Чапаев и Пустота»*, w: О. Богданова (ред.), *Постмодернизм: теория и практика современной русской литературы. Сборник статей*, Санкт-Петербург: 54-58.
- Bratkowski P., 2002, *Egogeneracja*, „Newsweek” 2, nr 18: 74-81.
- Czachórski W. (red.), *System prawa cywilnego*, t. II: J. Ignatowicz (red.), 1977, *Prawo własności i inne prawa rzeczowe*, Wrocław–Warszawa–Kraków.
- Flawiusz Józef, 1997, *Dawne dzieje Izraela*, Z. Kubiak, J. Radożycki (tłum.), Warszawa.
- Fromm E., 2015a, *Mieć czy być*, J. Karłowski (tłum.), wyd. 5 popr., Poznań.

- Fromm E., 2015b, *O sztuce miłości*, A. Bogdański (tłum.), wyd. 5 popr., Poznań.
- Fromm E., 2015c, *Rewizja psychoanalizy*, R. Saciuk (tłum.), Kraków.
- Gogacz M., 2012, *Tomaszowa teoria intelektu i jej filozoficzne konsekwencje*, w: *Opera philosophorum mediae aevi*, t. 11: tenże, *W kierunku tomizmu konsekwentnego*, Warszawa.
- Grabałowska M., 2006, *Jak integrują dzieci poprzez taniec?*, „Edukacja Elementarna w Teorii i Praktyce” 1, nr 1: 76-78.
- Heidegger H., 1981, *Hölderlin i istota poezji*, tłum. K. Michalski, w: S. Skwarczyńska (red.), *Teoria badań literackich za granicą*, t. II, cz. 2, Kraków: 185-199.
- Houston Jones D., *The Body Eclectic: Viewing Bodily Modification in David Nebreda*, <http://reconstruction.eserver.org/051/jones.shtml> (dostęp: 15 stycznia 2015).
- Hryniewicz W., 1981, *Bóg cierpiący? Rozważania nad chrześcijańskim pojęciem Boga*, „Collectanea Theologica” 51, f. 2: 5-24.
- Hryniewicz W., 1989, *Nadzieja zbawienia dla wszystkich. Od eschatologii lęku do eschatologii nadziei*, Warszawa.
- Jan Paweł II, 1988, Posynodalna adhortacja apostołska *Christifideles laici* o powołaniu i misji świeckich w Kościele i w świecie dwadzieścia lat po Soborze Watykańskim II, Poznań.
- Kaczyński A., 2000, *Oczyszczanie pamięci*, „Rzeczpospolita”, 19 maja: A6.
- Kamiński T., 2004-2005, *Pomoc społeczna i praca socjalna w Polsce wobec wyzwań europejskich*, „Roczniki Naukowe Caritas” 8-9: 113-126.
- Kapera Z. J., 1996, *Wstęp*, w: *Rękopisy znad Morza Martwego. Qumran, Wadi Murabba'at, Masada*, P. Muchowski (tłum. i oprac.), Kraków: XIII-XXVIII.
- Карпинская О. С., 1964, *Типология рода в славянских языках*, „Вопросы Языкознания” № 6: 61-76.
- Kukołowicz T., 1983, *Dziecko. IV: Opieka. A: Zadania*, w: *Encyklopedia katolicka*, t. 4, Lublin: 556-557.
- Łojek J. (red.), *Historia prasy polskiej*, t. 3: A. Paczkowski, 1980, *Prasa polska w latach 1918-1939*, Warszawa, rozdz. „Dziennikarze”.
- Maciejewski M., 1977, *Spojrzenie w górę i wokół. Norwid – Malczewski*, w: tenże, *Poetyka, gatunek – obraz. W kręgu poezji romantycznej*, Wrocław: 136-164.
- Medves M., 2002, *Hollywood przeciwko młodym*, „Wychowawca” nr 7-8: 21-23.
- Michałowska T., Otwinowska B., Sarnowska-Temierusz E. (red.), 2002, *Słownik literatury staropolskiej. Średniowiecze, renesans, barok*, Wrocław–Warszawa–Kraków.
- Paweł VI, 1968, Encyklika *Humanae vitae*, Watykan.
- Pawlina K., 1998, *Młodzież końca XX wieku*, „Ateneum Kapłańskie” t. 130: 64-77.
- Piątkowski M., 1974, *Koncepcja życia moralnego w poglądach teologicznych ks. P. Semenki*, mps Arch. KUL, Lublin.
- Pisarek W., 2011, *Nowa retoryka dziennikarska*, wyd. 2, Kraków.
- Smólski A., 2004, *Cierpienie Boga*, „Communio” 24, nr 2: 3-14.
- Sobór Watykański II, 1965, Deklaracja o stosunku Kościoła do religii niechrześcijańskich *Nostra aetate*, w: *Konstytucje, dekryty, deklaracje*, wyd. 2, Poznań: 333-337.
- Synod w Orange, 529, Kanony o łasce przeciwko semipelagianom, kan. VII, w: A. Baron, H. Pietras (oprac), 2014, *Synody i kolekcje praw*, t. VIII: *Dokumenty synodów od 506 do 553 roku (ŻMT 73)*, Kraków: 130-131.
- Rytm*, w: J. Sławiński (red.), 1998, *Słownik terminów literackich*, wyd. 3, Wrocław: 493.
- Toffler A., 1985, *Trzecia fala*, Warszawa.
- Trojanowicz Z., 1968, *Rzecz o młodości Norwida*, Poznań.
- Verhack I., 2006, *Kościół wobec sekularyzacji świadomości religijnej*, w: L. Balter i in. (red.), *Dramatyczne pytania naszego wieku*, Poznań: 79-89.

Veuthey L., 1980, *Filozofia chrześcijańska św. Bonawentury*, E. I. Zieliński (tłum.), w: *Opera philosophorum medii aevi*, t. 3: A. Aduszkiewicz, M. Gogacz (red.), *Z filozofii św. Augustyna i św. Bonawentury*, Warszawa.

7. W tekstach tworzonych w językach obcych formę przypisów i bibliografii należy dostosować do zwyczajów przyjętych w publikacjach w danym języku (zob. powyżej część II pkt 52). Zasady te odnoszą się zarówno do zapisów tzw. tradycyjnych, jak i w systemie harwardzkim „autor–rok”. W publikacjach anglojęzycznych powtarzanie przypisów przyjmuje postać:

¹ T. A. van Dijk, *On the analysis of parliamentary debates on immigration*, in: *The semiotics of racism. Approaches to critical discourse analysis*, ed. by M. Reisigl, R. Wodak, Vienna 2000, pp. 85-103.

² E. Taylor, *Buddhism and Western Psychology. An Intellectual Memoir*, in: *Encountering Buddhism. Western Psychology and Buddhist Teachings*, ed. by S. R. Segall, New York 2003, pp. 179-196.

³ Z. V. David, *Hájek, Dubravius, and the Jews: A Contrast in Sixteenth-Century Czech Historiography*, “The Sixteenth Century Journal” 1996, no. 27.

⁴ J. K. Kadowaki, *Ways of Knowing. A Buddhist-Thomist Dialogue*, “International Philosophical Quarterly” 1966, vol. VI, no. 4, p. 574.

⁵ J. Słowacki, *Godzina myśli*, in: idem, *Wiersze i poematy*, red. J. Krzyżanowski, Warsaw 1986, p. 124.

⁶ See: E. Taylor, op. cit., p. 180.

⁷ Ibidem.

⁸ J. Hersch, *L'obstacle du langage*, in: *Henri Bergson. Essais et témoignages*, recueillis A. Béguin, P. Thévenaz, Neuchâtel 1943.

⁹ *Glaubenszugänge. Lehrbuch der Katholischen Dogmatik*, hrsg. von W. Beinert, Bd. 3: G. Kraus, *Gnadenlehre – Das Heil als Gnade*, Paderborn 1995.

8. Dla tekstu tworzego w języku angielskim końcowe zestawienie bibliograficzne w systemie harwardzkim przyjmuje dla przykładów z powyższego punktu 5 postać:

III Karmapa, 2002-2005, *Nge don phyag rgya chen po'i simon lam zhes bya ba bzhugs so*, in: *Bka' brgyud pa'i gzung rab*, vol. XX, Zi-ling: 891-894.

XIV Dalai Lama, 1996, *The Good Heart: A Buddhist perspective on the teachings of Jesus*, Boston, MA.

Ariosto L., 1966, *Orlando Furioso*, L. Caretti (a cura di), Turin.

Beinert W. (hrsg. von), *Glaubenszugänge. Lehrbuch der Katholischen Dogmatik*, Bd. 3: G. Kraus, 1999, *Gnadenlehre – Das Heil als Gnade*, Paderborn.

Benevolenskaya N., 2004, *Восток и Запад в романе Виктора Пелевина «Чапаяв и Пустота»*, in: O. Bogdanova (ed.), *Постмодернизм: теория и практика современной русской литературы. Сборник статей*, Санкт-Петербург: 54-58.

Berkhof L., 2003, *Le Dieu Trinitaire et ses attributes*, “La revue réformée” 54, n° 3: 3-128.

Bevilacqua G., 1964, *Prefazione*, in: M. Thurian, *Maria Madre del Signore, Immagine della Chiesa*, Brescia: 10-11.

David Z. V., 1996, *Hájek, Dubravius, and the Jews: A Contrast in Sixteenth-Century Czech Historiography*, “The Sixteenth Century Journal” 27: 997-1013.

Denoncelle M., Dagend J. (éd.), 1967, *Entretiens sur Henri Bremond*, Paris.

Dijk T. A. van, 2000, *On the analysis of parliamentary debates on immigration*, in: *The semiotics of racism. Approaches to critical discourse analysis*, M. Reisigl, R. Wodak (eds.), Vienna: 85-103.

- Fabian B (hrsg. von), 1999, *Handbuch deutscher historischer Buschbestände in Europa*, Bd. 6, Hildesheim.
- Giard L. (éd. par), 1988, *Le Voyage mystique: Michel de Certeau*, Paris.
- Guiderdoni-Bruslé A., Trémolières F. (textes réunis par), 2012, *Littérature et spiritualité au miroir de Henri Bremond*, Grenoble.
- Hersch J., 1943, *L'obstacle du langage*, in: *Henri Bergson. Essais et témoignages*, A. Béguin, P. Thévenaz (recueillis), Neuchâtel.
- John Paul II, 2003, *Römisches Triptychon. Meditationen*, W. Lipscher, P. Ptasznik, I. Stampa, F. Johna (übersetzt von), Freiburg.
- John Paul II, 2014a, „*Ich bin ganz in Gottes Hand*“. *Persönliche Notizen 1962-2003*, A. und S. Meetschen (übersetzt von), Freiburg im Breisgau.
- John Paul II, 2014b, *Jestem bardzo w rękach Bożych. Notatki osobiste 1962-2003*, A. Rudziewicz, A. Szulczyńska (oprac.), Cracow.
- John Paul II, 2014c, *Sono tutto nelle mani di Dio. Appunti personali 1962-2003*, S. Dziwisz (traduzione), Rome.
- Karpinskaya O. S., 1964, *Типология рода в славянских языках*, „Вопросы Языкознания” no. 6: 61-76.
- Kadowaki J. K., 1966, *Ways of Knowing. A Buddhist-Thomist Dialogue*, “International Philosophical Quarterly” IV, no. 4: 574-595.
- Kadowaki J. K., 1988, *Zen and the Bible. A Priest's Experience*, London.
- Salvati G. M., 1994, *La dottrina trinitaria nella teologia cattolica postconciliare. Autori e prospettive*, in: *Trinità in contesto*, A. Amato (a cura di), Rome.
- Ruegg D. S., *Mathematical and Linguistic Models in Indian Thought: the Case of Zero and Śūnyatā*, “Wiener Zeitschrift für die Kunde Südasiens und Archiv für Indische Philosophie” 1978, Bd. 22: 171-181.
- Ševčenko I., 1992, *Religious Polemical Literature in the Ukrainian and Belarusian Lands in the Sixteenth and Seventeenth Centuries*, “Journal of Ukrainian Studies” vol. 1.
- Taylor E., 2003, *Buddhism and Western Psychology. An Intellectual Memoir*, in: *Encountering Buddhism. Western Psychology and Buddhist Teachings*, S. R. Segall (ed.), New York: 179-196.
- White M., 2004, *The Problem of Aristotle “nous poietikos”*, “The Review of Metaphysics” 57, no. 4: 725-739.
-

V. Uwagi końcowe

1. Wydawnictwo zastrzega sobie prawo do nieprzyjęcia tekstu, który nie uwzględnia niniejszych wytycznych.
2. *Ghostwriting* i *guest authorship* są przejawem nierzetelności naukowej, a zatem wszelkie wykryte przypadki praktyk niezgodnych z zasadami etyki obowiązującej w nauce będą ujawniane, włącznie z powiadomieniem odpowiednich podmiotów, tj. towarzystw naukowych, stowarzyszeń edytorów naukowych itp. Ze zjawiskiem *ghostwritingu* mamy do czynienia wówczas, gdy ktoś wniósł istotny wkład w powstanie publikacji, ale jego udział jako autora nie zostaje ujawniony lub choćby uwzględniony w podziękowaniach dołączonych do tekstu. Stan określany jako *guest authorship (honorary authorship)* zachodzi wówczas, gdy osoba podana jako autor czy współautor tekstu miała znikomy udział lub wcale nie uczestniczyła w tworzeniu publikacji.